

РЕШЕНИЕ

№ 4

гр. Ловеч, 23.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, II СЪСТАВ, в публично заседание на десети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ЙОВКА КАЗАНДЖИЕВА**

Членове: **ИВАН ИВАНОВ**
ЕМИЛ ДАВИДОВ

при участието на секретаря **ВЕСЕЛИНА ВАСИЛЕВА**
в присъствието на прокурора **Т. Н. П.**
като разгледа докладваното от **ИВАН ИВАНОВ** Въззивно частно
наказателно дело № 20234300600505 по описа за 2023 година
за да се произнесе, съобрази :

Производството е по чл. 328 и сл. от НПК.

Постъпила е частна жалба от **С. А. Щ.**, чрез защитника си –адвокат **С. С.**, в която сочи, че с определение №202 от 23.11.2023 год. постановена по ЧНД №279/2023 год. по описа на РС Тетевен, съдът е групирал наказанията на осъдения **Щ.**, по три присъди - по НОХД №137/2022 год. на РС Тетевен, по НОХД №207/2022 год. на РС Тетевен и по НОХД №66/2023 год. на РС Тетевен /РС/, като е постановил и цитира обжалваното определение, а именно, че РС на основание чл.25 ад.1 във връзка с чл.23 ал.1 от НК групира така наложените наказания на **С. А. Щ.** ЕГН ***** от гр.Тетевен, Ловешка област по НОХД №173/2022 година на Районен съд гр.Тетевен с наложено наказание от 4 /четири/ месеца лишаване от свобода, по НОХД №207/2022 година на Районен съд гр.Тетевен с наложено наказание от 2 /две/ години лишаване от свобода и по НОХД №66/2023 година на Районен съд гр.Тетевен с наложено наказание от 2 /две/ години и 8 /осем/ месеца лишаване от свобода и налага общо наказание по-тежкото от трите, а именно това от 2

/две/ години и 8 /осем/ месеца лишаване от свобода при строг режим на изтърпяване.

На основание чл.24 от НК увеличава така определеното общо наказание от 2 /две/ години и 8 /осем/ месеца лишаване от свобода при строг режим на изтърпяване с 1 /една- година лишаване от свобода, като С. А. Щ. следва да изтърпи общо наказание от 3 /три/ години и 8 /осем/ месеца лишаване от свобода при строг режим на изтърпяване.

На основание чл.25 ал.1 във връзка с чл.23 ал.3 от НК присъединява изцяло към така определеното му и увеличено общо наказание от 3 /три/ години и 8 /осем/ месеца лишаване от свобода при строг режим на изтърпяване наложеното му наказание глоба в размер на 100 /сто/ лева по НОХД №173/2022 година на Районен съд гр.Тетевен.

На основание чл.59 ал.2 във връзка с ал.1 т.1 от НК от така определеното му и увеличено общо наказание от 3 /три/ години и 8 /осем/ месеца лишаване от свобода при строг режим на изтърпяване, приспада времето, през което е бил задържан по ЗМВР за срок от 24 часа на дата 26.03.2022 година, като един ден задържане зачита за един ден лишаване от свобода.

На основание чл.25 ал.2 от НК от така определеното му и увеличено общо наказание от 3 /три/ години и 8 /осем/ месеца лишаване от свобода при строг режим на изтърпяване приспада времето от 23.05.2023 година до влизане в законна сила на настоящото определение, през което същият е започнал да търпи наложеното му наказание лишаване от свобода."

Сочи,че както осъденият С. А. Щ., така и той счита, че определението в частта, в която на основание чл.24 от НК е увеличено определеното общо наказание е неправилно и необосновано, като съдът е направил неправилен анализ на събраните доказателства, а мотивите са в противоречие с мотиви по едно от посочените три дела, по които председател на състава, наложил наказание .лишаване от свобода" е бил съдия Маринов, поради което обжалват определението в тази му част с искане:

Да бъде образувано ВЧНД, в хода на което, след като се установи основателността на настоящата частна жалба, да бъде изменено определение №202/23.11.2023 год. постановено по ЧНД №279/2023 год. по описа на РС Тетевен, като общото наказание да бъде определено без прилагането на чл.24 от НК, а в останалата част определението да бъде потвърдено.

Заявяват, че нямат доказателствени искания.

По време на съдебните прения, представителя на Окръжна прокуратура-Ловеч, прокурор Т. П. моли Ловешки Окръжен съд/ЛОС/ да остави без уважение въззивната жалба на С. Щ., тъй като определение № 202/23.11.2023 г. на Районен съд - Тетевен по ЧНД № 279/2023 г. е правилно, обосновано и законосъобразно. Приема, че са обсъдени са всички параметри. Правилно съда е преценил, че са налице основанията на чл. 24 от НК и моли ЛОС да остави въззивната жалба без уважение.

Защитника на въззивника, адвокат С. С. сочи, че поддържа въззивната жалба. Твърди за допуснато процесуално нарушение на закона, тъй като твърди, че наложеното наказание в частта, в която съда е приложил разпоредбата на чл. 24 от НК по начина, като е увеличил наказанието счита, че най-тежкото наказание няма да изиграе ролята за превъзпитание и е в противоречие с изискванията на чл. 36 от НК, че всяка една присъда трябва да изиграе своята роля, както индивидуалната, така генералната превенция. Заявява, че е посочил, че не е съгласен с мотивите на съда по постановената присъдата, поради противоречие с мотиви по едно от посочените три дела, по които председател на състава, наложил наказанието лишаване от свобода е бил същия съдия, поради което обжалват определението в тази му част.

Действително, според него, процедурата за обжалване на мярката за неотклонение, когато се вземат предвид характера и обстоятелствата на едно лице, неговото задържане ще повлияе ли на семейството му. Не мисли, че в първоинстанционния съд не били представени достатъчно писмени доказателства от жената, която живее с Щ. на семейни начала, от което се установи, че живеят изключително тежко в имот, който няма по-лоша къща в с. Галата. Тази жена и двете деца също са членове на обществото, поради това счита, че наложеното наказание в частта, с което е увеличено наказанието по чл. 24 от НК не отговаря по начина, по който е направено на изискванията на закона. Общото наказание се явява неправилно, изключително завишено, поради което моли ЛОС да измени определението в тази му част, като отпадне наказанието една година лишаване от свобода, прибавено към общото наказание по тези присъди.

За тази една година приема, че дори съда не се е мотивирал защо е точно една година, защото половината от наказанието е година и четири месеца. Действително състоянието, в което са неговите деца и жената, с която живее

имат задължения и кредити. Той е сирак, майката на децата му е сирак. Положението му е изключително тежко. Да престоява в затвора и да не работи не е добре и за останалите членове на семейството.

Въззивника С. А. Щ. в защита заявява, че поддържа адвоката си, а като последна дума заявява, че желая да му се спадне от наказанието една година лишаване от свобода.

Въззивната инстанция като съобрази наведените основания за необоснованост и незаконосъобразност в жалбата от страна на защитника-адвокат С. С., както и в допълнителната такава, така и в хода на съдебни прения, възраженията на прокурора, събраните по делото доказателства, приетите съображения в мотивите към определението на Районен съд – Тетевен, и сам като извърши проверка изцяло на правилността на определението, независимо от основанията, посочени от страните, съгласно задължението си по чл.314, ал.1 от НПК, счете жалбата за подадена в законно установения срок, разгледана по същество неоснователна.

По-конкретно, безспорно установено от фактическа страна, е че въззивника С. Щ. е осъждан многократно за престъпления от общ характер с налагани наказания лишаване от свобода, както е и търпял ефективно наказание лишаване от свобода.

Видно от приложените към делото заверен препис от присъди и споразумения – л.6 и сл. от чнд №279/2023 г. на РС-Тетевен/РС/с/с споразумение по НОХД №173/2022 година на Районен съд гр.Тетевен, в сила от дата 11.05.2023 година на Щ. му е наложено наказание от 4 месеца лишаване от свобода при строг режим на изтърпяване и глоба в размер на 100 лева, за престъпление по чл.343б ал.1 от НК, извършено на 26.03.2022 година.

С присъда по НОХД №207/2022 година на Районен съд гр.Тетевен, в сила от дата 26.06.2023 година му е наложено наказание от 2 години лишаване от свобода при строг режим на изтърпяване, за престъпление по чл.131 ал.1 т.4 предложение 3 във връзка с чл.129 ал.2 във връзка с ал.1 във връзка с чл.20 ал.2 от НК, извършено на 08.12.2019 година.

С определение по ЧНД №175/2023 година на Районен съд гр.Тетевен, в сила от 08.09.2023 година на основание чл.25 ал.1 във връзка с чл.23 ал.1 от НК са били кумулирани така наложените наказания на Щ. по НОХД №173/2022 година на Районен съд гр.Тетевен с наложено наказание от 4 месеца лишаване от свобода и по НОХД №207/2022 година на Районен съд

гр.Тетевен с наложено наказание от 2 години лишаване от свобода и му е наложено общо наказание по-тежкото от двете, а именно това от 2 години лишаване от свобода при строг режим на изтърпяване, а на основание чл.25 ал.1 във връзка с чл.23 ал.3 от НК, съдът е присъединил изцяло към така определеното му общо наказание от 2 години лишаване от свобода при строг режим на изтърпяване наложеното му наказание глоба в размер на 100 лева по НОХД №173/2022 година на Районен съд гр.Тетевен. Със същото определение на основание чл.59 ал.2 във връзка с ал.1 т.1 от НК от така определеното му общо наказание от 2 години лишаване от свобода при строг режим на изтърпяване е приспаднато времето, през което е бил задържан по ЗМВР за срок от 24 часа на дата 26.03.2022 година, като един ден задържане зачита за един ден лишаване от свобода и на основание чл.25 ал.2 от НК от така определеното общо наказание от 2 години лишаване от свобода при строг режим на изтърпяване е приспаднато и времето от 23.05.2023 година до влизане в законна сила на определението, през което същият е започнал да търпи наложеното му наказание по НОХД №173/2022 година на Районен съд гр.Тетевен.

С присъда по НОХД №66/2023 година на Районен съд гр.Тетевен, в сила от дата 11.10.2023 година му е наложено наказание от 2 години и 8 месеца лишаване от свобода при строг режим на изтърпяване, за престъпление по чл.131 ал.1 т.12 във връзка с чл.129 ал.2 във връзка с ал.1 от НК, извършено на 30.07.2022 година.

От приложените по делото писмени доказателства се установява, че Щ. е започнал да търпи наложеното му наказание по НОХД №66/2023 година от 2 години и 8 месеца лишаване от свобода на дата 23.05.2023 година.

Обосновано от страна на РС-Тетевен е прието, че са налице основанията на чл.25 ал.1 във връзка с чл.23 ал.1 от НК за групиране на наложените наказания на Щ. по НОХД №173/2022 година на Районен съд гр.Тетевен, в сила от дата 11.05.2023 година с наложено наказание от 4 месеца лишаване от свобода при строг режим на изтърпяване и глоба в размер на 100 лева, за престъпление по чл.343б ал.1 от НК, извършено на 26.03.2022 година, по НОХД №207/2022 година на Районен съд гр.Тетевен, в сила от дата 26.06.2023 година с наложено наказание от 2 години лишаване от свобода при строг режим на изтърпяване, за престъпление по чл.131 ал.1 т.4 предложение 3 във връзка с чл.129 ал.2 във връзка с ал.1 във връзка с чл.20

ал.2 от НК, извършено на 08.12.2019 година и по НОХД №66/2023 година на Районен съд гр.Тетевен, в сила от дата 11.10.2023 година с наложено наказание от 2 години и 8 месеца лишаване от свобода при строг режим на изтърпяване, за престъпление по чл.131 ал.1 т.12 във връзка с чл.129 ал.2 във връзка с ал.1 от НК, извършено на 30.07.2022 година, тъй като деянията и по трите присъди са били извършени от него преди да е имало влязла в законна сила присъда, за което и да е от тях и да му бъде определено общо наказание, най-тежкото от тях, това от 2 години и 8 месеца лишаване от свобода при строг режим на изтърпяване.

Не се спори в тази връзка и от страна на защитника в процесната жалба по отношение на така извършеното групиране на наказанията.

Неоснователно,според въззивната инстанция е възражението,че РС е допуснал нарушение на закона,като е приложил разпоредбата на чл.24 от НК,респективно,че не е изложил мотиви в тази насока,тъй като възражението е несъответно на посоченото от РС в мотивите на л.3 от обжалваното определение.

По-конкретно РС е посочил,че следва да бъде приложена и разпоредбата на чл.24 от НК и така определеното общо наказание на А. от 2 години и 8 месеца лишаване от свобода да бъде увеличено с 1 година лишаване от свобода, като А. следва да изтърпи общо наказание от 3 години и 8 месеца лишаване от свобода при строг режим на изтърпяване, тъй като и трите наказания на А. са от един и същи вид.Т.е.жалбоподателя определено неглежира физическата неприкосновеност на другите граждани и определено демонстрира арогантно поведение към тях,въпреки че дори не е предизвикан от страна на пострадалите по какъвто и да е начин.

Обосновано от страна на РС е преценена и цялостната му престъпна дейност,и по-точно,нейния интензитет,обстоятелството,че е осъждан многократно за умишлени престъпления от общ характер с налагани наказания лишаване от свобода,които определено не са изпълнили нито целите на специалната,нито на генералната превенция предвидена от законодателя в чл.36 от НК.

Както сочи и РС не може да бъде пренебрегнат и факта,че само през 2022 година е извършил две от деянията, че две от кумулираните наказания са за престъпления против личността, с тежки последици за пострадалите лица.Т.е обоснован е извода,че в конкретния казус се касае както за висока

степен на обществена опасност на извършените от него деяния, така и висока степен на обществената опасност на дееца.

Обоснован е и извода на РС, че се касае за личност с трайно установени престъпни навици и агресивно поведение, демонстриращо незачитане както на обществения ред в страната, така и на физическата неприкосновеност на гражданите. Така например, видно от мотивите по НОХД66/2023г. на РС-Тетевен Щ. е нападнал пострадалия Николов в гръб като му е нанесъл в областта на тила, от който той паднал и Щ. продължил нанасяйки му удари с крака в областта на главата./л.8 ЧНД/. При положение, че не е имало контакт или конфликт м-у тях преди това. Почти идентичен е начина на действие на Щ. видно от НОХД207/2022г. на РС, където отново безпричинно от негова страна са причинени, като съизвършител две средни телесни повреди на различни лица.

Действително, както сочи и РС спрямо Щ. преди това са налагани и други наказания, видно от приложената справка за съдимост-л.23 и сл. от чнд., като труд в полза на обществото, наказание лишаване от свобода, което е отложено по реда на чл.66 от НК, както и ефективното изтърпяване на наложеното му наказание лишаване от свобода в минимален размер, но както сочи и РС преди настоящите деяния, които обаче наказания по никакъв начин не са му повлияли възпиращо-предупредително и възпитателно и не са го мотивирали да спре да извършва престъпления.

Не е спорно, както сочи и защитника, че въззивника има тежко семейно положение, че има две малолетни деца, както и жената, с която живее на съпругески начала е безработна-л.46 ЧНД, както и че има финансови задължения за погасяване-л.47, които са представени пред РС, но тези факти определено не дават основание и на въззивната инстанция да направи различен извод от този на РС, че за действителното поправяне и превъзпитание на въззивника е необходимо определено по-дълъг период от време същия да бъде изолиран от обществото, който период да даде възможност на въззивника да преосмисли поведението си и да го приведе в съответствие с правните норми на поведение и добрите нрави. Безспорно, както вече се посочи и по-горе е налице тежко семейно положение, но същото по-скоро е за жената, с която въззивника живее на съпругески начала и има малолетни деца, но същото очевидно не е възпряло Щ. и не го е накарало да полага грижи за семейството си, както и да не

извършва престъпления и то такива,които ясно демонстрират неглежиране на физическата неприкосновеност на други лица,както спазване на обществения ред,установен в страната.

Колкото до възведеното възражение,че съдията –докладчик по делото е постановил една от присъдите,по които е извършено групирането на присъдите по настоящото дело,въззивната инстанция приема,че от една страна не е налице процесуална пречка същия съдия да проведе производство по чл.25,ал.1 от НК във вр. с чл.23 и 24 от НК,а от друга страна на л.50 от ЧНД е приложен протокол от проведено открито съдебно заседание,видно от който на страните е разяснено правото на отвод на състава на съда,прокурора и секретар протоколиста и такъв не е бил направен,както от страна на защитника,така и от страна на въззивника.

Пред въззивната инстанция не са представени нови доказателства,които да не са съобразени от РС,с оглед на което и при посочените съображения процесното определение следва да бъде потвърдено като законосъобразно и обосновано.

Обосновано в тази връзка и на основание чл.25 ал.1 във връзка с чл.23 ал.3 от НК,РС е съобразил,че следва да бъде присъединено изцяло към така наложеното и увеличено общо наказание на А. от 3 години и 8 месеца лишаване от свобода при строг режим на изтърпяване наложеното му наказание глоба в размер на 100 лева по НОХД №173/2022 година на Районен съд гр.Тетевен.

Съобразено в тази връзка от РС е и изискването на чл.59 ал.2 във връзка с ал.1 т.1 от НК,че от така наложеното му и увеличено общо наказание на А. от 3 години и 8 месеца лишаване от свобода, следва да бъде приспаднато времето, през което е бил задържан по ЗМВР за срок от 24 часа на дата 26.03.2022 година по НОХД №173/2022 година, като един ден задържане се зачете за един ден лишаване от свобода.

Респективно, че на основание чл.25 ал.2 от НК от така наложеното му и увеличено общо наказание на А. от 3 години и 8 месеца лишаване от свобода следва да бъде приспаднато и времето от 23.05.2023 година до влизане в законна сила на настоящото определение, през което същият е започнал да търпи наложеното му наказание лишаване от свобода.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 306,ал.1,т.1 във вр. с чл.338 от НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение №202 от 23.11.2023 год. постановено по ЧНД №279/2023 год. по описа на РС Тетевен.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____